రిస్క్

పంతుల జోగారావు

వాడి ఖర్మ, మరి. అనుభవిస్తాడు వెధవ.

అంత రిస్క్ తీసుకో వొద్దని ముందే చెప్పాను. చెపితే విన్నాడు కాదు.

చెవిలో యిల్లు కట్టుకుని పోరినట్టు చెప్పాను.

చిలక్కి చెప్పినట్టు చెప్పాను. చిన్న పిల్లాడికి చెప్పినట్టు చెప్పాను. విన్నాడా? ఊహూఁ! మంకు వెధవ— వాడి ధోరణి వాడిదే—ఎవరెన్ని చెప్పినా పట్టించుకోడు. వాడి బుర్రకేది తోస్తే అది చేస్తాడు. తలచుకున్న పని పూర్తయే వరకూ వాడికి నిద్రపట్టదు కూడా!

'ఒరే బ్రహ్మం— ఇంతవరకూ చిన్ని వెర్రి మొర్రి వేషాలు వేసినా చెల్లిపోయింది. కాని యిప్పుడు నువ్వు చెయ్యబోయే పని చాలా రిస్క్‌తో కూడింది. ప్రాణాపాయం జరిగినా జరగొచ్చు! నువ్వేమన్నా సర్కసువాడివా, పీటి విద్యలు చేసేవాడివా— అలాంటి ఫీట్లు ప్రదర్శించడానికి? నా మాట విని బుద్ధిగా యింట్లో కూచో! ఎక్కడయినా నాలుగైదు ట్యూషన్లు చూసి పెడతాను— ప్రైవేట్లు చెప్పి పదో పరకో సంపాదించుకో— నీ ఖర్చు ఒడ్డెక్కి పోతుంది. అంతే కాని యిలాంటి సాహస కార్యాల్లోకి తలదూర్చకు' అంటూ నాలుగూ దులిపేశాను.

అంతా విన్నాడు. విని, 'నువ్వా, నీబోడి సలహాలూ చాల్లే!' అని ఈసడించుకున్నట్టుగా ముఖం పెట్టాడు. వాడి ముఖవంతో నా మాటలు వాడి తలలోకి ఎక్కాయనే అనుకున్నాను. తన నిర్ణయాన్ని మార్చుకుంటాడనే భావించాను.

నా ఉపన్యాసమంతా బుగ్గిలో కలిపేసేదనీ, నా మాటలకి అరపైసా విలువ నివ్వలేదనీ త్వరలోనే తెలిసిపోయింది. నేను చెయ్యగలిగిందేమీ లేక వాడి ఖర్మానికి వాడనొదిలేశాను.

* * *

బ్రహ్మంగాడి తీరే మొదటినుంచీ అంత. వాడ్ని చిన్నప్పటి నుంచీ ఎరుగుదును. సాహసం చెయ్యడం అంటే వాడికి సరదా. మా చిన్నప్పుడు తోటల వెంటా దొడ్ల వెంటా మమ్మల్ని లాక్కుపోయి తెగ తిప్పేవాడు. సీమచింత బొట్లు ఏరుకోడానికి చెట్లెక్కేవాడు. ఆ ముళ్ళు గీరేసి, ఒళ్ళు రక్కుకుపోయి, బట్టలు చిరిగిపోతున్నా లక్ష్యపెట్టేవాడు కాదు. నేర్పుగా వాడలా

చెట్టు కొనకొమ్మమీదికి ఎగ బ్రాకుతూ వుంటే ఆశ్చర్యంతో చూస్తూ వుండేవాళ్ళం. ఓసారి కాలు జారి పడ్డాడు. చెయ్యి విరిగింది. ఫ్రేక్చరయ్యింది. కట్టు వూడదీసేక మళ్ళీ మామూలే!

శివరాత్రికి బళ్ళమీద గుంపు యాత్రకి వెళ్ళేటప్పుడు వాడి సంబరం చూడాలి! బండి నాయుడ్ని బతిమాలి, బామాలి, వాళ్ళ నాన్న జేబులోనుంచి ఎత్తుకొచ్చిన బీడీకట్ట యిచ్చి- వాడిచేతిలోనుంచి కొరడా తీసుకునేవాడు. కొరడా ఝళిపిస్తూ ఆ గతుకుల రోడ్డుమీద ఎద్దుల్ని పరిగెత్తించేవాడు. గూడబండీ అటూ యిటూ వూగిపోతూంటే ఎద్దులు గబగబ పరిగెట్టడం మాకు సరదాగానే వుండేది కాని భయంతో గుండె గుబగుబలాడేది.

రైలయినా, బస్సయినా కూడా అంతే- కదిలేవరకూ ఎక్కకపోవడం వాడికి గొప్ప! చెరువులో మునుగీత కొడుతూ కొన్ని క్షణాల వరకూ కనిపించకుండా మమ్మల్ని అదరగొట్టేసేవాడు- టెన్తు పరీక్షలు రాసేక వాళ్ళ అన్నయ్య సైకిలు మీద ఒక్కడూ విజయనగరం వెళ్ళి సినిమా చూసివొచ్చేడు! రానుపోను ముప్ఫైమైళ్ళ దూరం- అందులోకీ వచ్చేటప్పుడు కటిక చీకటి! వాడి ధైర్యానికి మెచ్చుకోకుండా వుండలేకపోయాం.

'అందర్లాగా మామూలుగా బతికేస్తే లైఫ్‌లో థ్రిల్ వుండదర్రా - వెరైటీ వుండాలి. మనల్నిచూసి అంతా ముక్కున వేలేసుకోవాలి. అదే మజా!' అంటూ వుండేవాడు.

వాడి ప్రభావం నామీద కాని, మా స్నేహితుల మీద కాని పని చెయ్యలేదు.

వాడు మాత్రం లైఫ్‌లో థ్రిల్‌కోసం అహర్నిశలు పాకులాడుతున్నట్టు వుండేవాడు.

పెరిగి, జీవితాల్లో స్థిరపడ్డాక స్వంత వూళ్ళో నేనూ వాడూ మాత్రమే మిగిలేం. నాకు కొంచెం పొలం వ్యవహారాలూ, మేష్టరు గిరీ వుంది.

వాడు మాత్రం ఒంటరి వాడై పోయాడు. తల్లి చిన్నప్పుడే పోయింది. ఇంటర్‌లో చేరాక తండ్రి పోయాడు. చదువాగిపోయింది. ఒంటరివాడై పోయినప్పటికీ, బెంగా దిగులు వాడిలో ఏ కోశానా కనిపించేది కాదు.

తండ్రి పోయేక వున్న అరెకరం పొలాన్నీ అమ్మేసి టౌన్లో ఏదో వ్యాపారం పెట్టాడు. రెండేళ్ళల్లో అది కాస్తా హరించుకు పోయింది. తిరిగి వూళ్ళోకొచ్చి పడ్డాడు.

అయినా వాడి ముఖంలో దిగులు కనిపించేది కాదు. నవ్వుతూ తిరిగేవాడు కాదు. వాడి తలలో ఏదో పెద్ద పథకమే మెదుల్తున్నట్టుగా తరుచుగా వాడి మాటల బట్టి గ్రహించేను.

అది కాస్త వాడి నోటి నుంచే విందామని ఆగేను. ఓరోజు తనంతట తానుగా చెప్పనే చెప్పేడు.

ఆ రోజు స్కూలు నుంచి యింటికి వొచ్చి కాఫీ తాగుతూ వుంటే, రాకెట్‌లా దూసుకొచ్చేడు.

'బదరూ! నీతో చాలా మాట్లాడాలి, అలా యేటి దిబ్బల వరకూ వెళ్దాం, వస్తావూ?' అని పిలిచేడు. వాడికీ కాఫీ యిచ్చి, కాఫీలు పూర్తయేక బయలుదేరాను వాడివెంట.

అక్కడ తన పథకం గురించి తెలియజేసాడు-

'హైదరాబాద్ ఎగ్జిబిషన్‌లో- సైకిలు ఒంటిమీద, నీళ్ళమీద జల్లుకుని- అంటించుకుని మంటలతో ఓ మనిషి మహాసాహసంగా యిరాత కొలనులో గెంతడం గురించి విన్నావుకదూ?' అడిగేడు.

తలూపేను, విన్నానన్నట్టుగా.

'మనూరికీ హైదరాబాద్‌కీ ఎంత దూరం?'

చచ్చు ప్రశ్న! కిలోమీటర్లలో దూరం చెప్పేను.

'అంతేత యిక్కడి వాళ్ళకి అలాంటి సాహసకార్యం చూడగలిగే భాగ్యం లేదంటాను- నువ్వేమంటావు?'

'కావచ్చును.'

'అందువల్ల, ఆ వింత మన గ్రామంలోనే ఏర్పాటుచేసి, అందరికి ఆనందం కలిగించాలనుకుంటున్నాను.'

కళ్ళు పెద్దవిచేసి వాడివేపు ఆశ్చర్యంగా చూసేను.

వాడే కంటిన్యూ చేసాడు: 'అలా క్యాశ్శను మార్కెట్ ముఖం పెట్టకు- చెప్పింది విను; చాలా రిస్క్‌తో కూడిన

జర్మనిలో "రాగియుగం"

రాగి పాత్రలను మన పూర్వీకులు ఉపయోగించేవారు. వాటితో మంచినీరు త్రాగితే ఆరోగ్యం అని నమ్మేవారు. ఇది అక్షరాలా నిజం అని ఆధునిక శాస్త్రంద్వారా ఇప్పుడు రుజువయింది. రాగి లోహం యొక్క మహిమ ఏమంటే రాగి క్రిమి సంహారిణి అని తేలింది. అందుచేతనే ఇపుడు జపానులో అన్నిటిని రాగితో చేస్తున్నారు. రాగితో కాని, రాగిని మిశ్రమం చేసి కాని వాష్ బేసిన్‌లు తయారుచేస్తున్నారు. అంతే గాక మేజోళ్ళు, జోళ్ళకు రాగి ఇన్‌సోల్స్ కూడా తయారు చేయబోతున్నవి. రాగి పాదరక్షలు పాదాలకు వింతో శిక్షణ కలిపిస్తున్నవట. క్రిములను సంహరించి పాదాలను సర్వవిధాలా రక్షించగలవు. పాత్రలను తుడుచుటకు కూడా రాగితో తయారు కాబడిన డిష్ టావల్స్‌ను మార్కెట్టులో ప్రవేశ పెట్టారు. పెద్ద భవనాలలో హేండ్ రైల్స్‌ను అమర్చటంలో కిటుకు ఏమంటే వాటిని ఉపయోగించి మేడమెట్లు ఎక్కితే చేతికి క్రిముల వలన హాని ఏమీ జరుగదు. అలాగే తలుపులకు బిగించి డోర్‌నాబ్స్ కూడా యిదే కారణంవలనే రాగి లోహంతో తయారు చేసేవారు శతాబ్దాల తరబడి. కాపర్ ఇయాన్- కాపర్ రసాయనికాలతో తేమతో కలిసినపుడు క్రిమి సంహారిణిగా ఉపయోగపడుతుంది. అందుచేతనే మంచినీటి రిజర్వాయరులతో సహితం కాపర్ సల్ఫేటును వుపయోగిస్తున్నారు టోకియోలోని ఏరూకవాసాంగ్యకైషా లిమిటెడ్ కంపెనీ వారు రాగి మిశ్రమం లో పాలిథిన్ ఫిల్మును వెనుక రాగి లోహాన్ని పూసి వస్తువులను తయారు చేస్తున్నారు. ఇప్పుడు మనం తెలుసుకొనదగు గొప్ప విశేషమేమంటే కాళ్ళ మడతల జబ్బు వున్నవారు యిలా రాగి ఇన్‌సోల్స్ తయారు చేసిన పాదరక్షలను వుపయోగిస్తే ఆ జబ్బు నయమవుతుంది. అంతేగాక కాళ్ళలో రక్త ప్రవాహం మరింత జోరు అవుతుంది. ఆవడం మూలాన కాళ్ళకు ఉషారు కలిగించి విశ్రాంతిను మటుమాయం చేస్తుంది

వ్యవహారం యిది. అందుకే చెవట్టాను! మన గ్రామంలోనే కాక చుట్టుపక్కల మన పంచాయితీల్లోగల పన్నెండు పల్లెలు నుంచి ప్రజలు విరగబడి వస్తారు—మనసంతకోనేరు గట్టుమీద కర్రలతో నిత్తయివస్తే జికట్టించి దానిమించి కోనేరులో దూకే కార్యక్రమం జరుగుతుంది. ఆ అద్భుతం చూపి, ఈ ప్రాంతాల పలె ప్రజలంతా నోళ్ళు వెళ బెట్టు వలసిందే! ఇంటికో వదిరూపాయల టిక్కెట్లు చొప్పున అమ్ముతాం— ఈ ఫీట్ అయేక రికార్డ్ డాన్స్ కూడా పెట్టిద్దాం. అమ్మవారి జాతరలో అంతా చేరుతారు కనుక ఆరోజే దీనికి ముహూర్తం — ఈ విషయంలో నీ సహాయం కొంత కావాలి!' అన్నాడు ధాటీగా.

పెద్ద స్కీనే!

'ఇంతకీ ఆ ఫీట్ చేసేదెవరు?' అడిగేను.

'ఇంకెవరు-నేనే!'

నోరు వెళ్ళబెట్టేశాను.

వీడు తీసుకోబోతూన్న మొట్టమొదటి అత్యంత ప్రమాదకరమయిన రిస్క్—చిట్ట చివరిదీ కూడా బహుశా యిదే కావొచ్చు!

ఇడియట్-వీడికిదేం పోయేకాలం ?

నచ్చచెప్పడానికి ప్రయత్నించాను.

సహజంగానే వాడు వినిపించుకోలేదు!

'నువ్వొత్త ఫూల్‌విరా బ్రదరూ! జీవితం ఓ పెద్ద గేమ్! ఒప్పగా సాఫీగా గడచిపోతే బ్రతుక్కి అర్థమే లేదు — అప్పు డప్పుడు మిరకిల్స్ జరుగుతూ వుండాలి.

రిస్క్

అందులోనూ యీ పల్లెటూరు మనుషులు నిద్రతో జోగుతూ పడున్నట్టుండరూ! ఎప్పుడో ఏన్నికలొస్తే తప్ప వీళ్ళలో చైతన్యమనేదే కనిపించదు— అందుకని డామ్మని బాంబు పేల్చినట్టుగా యిలాంటి దేదో జరగాలంతే- రిస్క్ చేస్తూ విజయాల వైపు పయనిస్తేనే జీవితం అర్థవంత మవుతుంది...'

'నువ్వు పిల్లా పీచూ లేనివాడివి, ఏన్ని మాటలయినా మాట్లాడతావు' అన్నాను నిష్ఠూరంగా.

వాడు నవ్వి, 'అందుకేస్వామీ, ఏడ్వెంచర్ చెయ్యమంటా! నీ జీవితంలో పిల్లల్ని కనడం తప్పించి వేరే ఏడ్వెంచర్ చేసినట్టు తోచదు. ఇంతకూ నేను చెప్పబోయేది విను-' అన్నాడు.

వాడు నన్ను దెబ్బతీసేడు. వాడుచెప్పేది వినదల్చుకోలేదు. 'నీకూ నీ సిద్ధాంతాలకి ఓ నమస్కారం! నీ సాహసాలో నువ్వుపడు — నన్నందులోకి లాగొద్దు' అనేసి అక్కడ్నుంచి లేచిపోయేను.

వాడు జాలిగా 'ప్చ్' అని నిట్టూర్చేడు.

*   *   *

ఆ తరువాత బ్రహ్మం తన ప్రయత్నాలని మాత్రం మానలేదు. అట్టహాసంగా, తను చేస్తే అమ్మవారి పండుగనాడు చెయ్యబోయే సాహసం గురించి ప్రచారం ఉధృతంగా సాధ్యమయినంత గొప్పగా సాగించేడు.

ఊరూ వాడా తిరిగి మరీ ఆ ప్రోగ్రాంకి టిక్కెట్లు అమ్మేడు—జనం గొప్ప ఉత్సాహంతో టిక్కెట్లు కొని అమ్మవారి జాతరరోజు ఎప్పుడొస్తుందా అని ఆతృతతో ఎదురు చూడ సాగేరు. చాలా టిక్కెట్లు అమ్మేడు బ్రహ్మం. లెఖ్కలు తెలీవు కానీ, వేల సంఖ్యలో డబ్బు పోగుచేసినట్టుగా వినికిడి— నా మొహాన ఓ కాంప్లిమెంటరీ పాసు పారేసేడు! చెప్పొద్దూ, నేనూ ఆ రోజు కోసం బెంగ బెంగగా ఎదురు చూడసాగేను.

ఆ రోజు కానే రానే వొచ్చింది.

సంతకోనేరు దగ్గర యేర్పాట్లు బ్రహ్మాండంగా జరిగేయి.

అమ్మవారి సంబరాలకి చుట్టు పక్కల నుంచి జనం వెల్లువలా వచ్చేరు. అంతా కోలాహలంగా వుంది! అందరూ ఉత్సాహంగా బ్రహ్మం చెయ్యబోయే వింత ప్రదర్శనకోసం కబుర్లు చెప్పుకుంటూ ఎగబడు తున్నారు.

ఇంతలో- కార్చిచ్చు లాంటి ఓ వార్త వ్యాపించి, అలజడి మొదలయింది!

బ్రహ్మం పరారయ్యేడుట!

డబ్బుతో పాటూ ఉడాయించేడుట!

అంతా హాహాకారాలు చేస్తూ బ్రహ్మం యింటి మీద పడ్డారు. యింటికి తాళం వేసి వుంది. పెద్ద రభస మొదలయింది. జనం కోపానికి అవధుల్లేకుండా పోయింది.

మిమ్మల్ని ఆనంద తరంగాలలో ముంచెత్తే.....
శ్రీమతి యద్దనపూడి సులోచనారాణి రచనలు!

ఎందరెంతో కాలంగా ఎదురు చూస్తున్న నవల—!
ఈ దేశం మాకేమిచ్చింది? 12.00
విధి నిర్వహణలో "ప్రజను కు సమానమైన దేమి లేదు కాని, అతని నిజాయితే అతనికి ప్రాణాంతకమైనప్పుడు ఈ దేశం అతనికేమిచ్చింది? ధర్మాధర్మాలకే యక్షప్రశ్న అయిన సమస్యను తీసుకుని 2½ సంవత్సరాలు మిమ్మల్ని ఊపిరి సలపని సస్పెన్స్‌లో ముంచెత్తిన నవల!

అనురాగ తోరణం 10-00.
శ్రీమతి సులోచనారాణి మోస్ట్ గ్లామరస్ రచయిత్రే కాదు, మోస్ట్ సీరియస్ రచయిత్రని ప్రయోజనాత్మకమైన ఈ కథలు చదివాక మీరనుకుంటారు

కీర్తి కిరీటాలు (సాహిత్య అకాడమి బహుమతి పొందిన నవల)	15-00
రాధాకృష్ణ	13-00
స్నేహమయి	10-00
ప్రేమలేఖలు	14-00
సంసార రథం	9-00
పార్థు	12-00

క్వాలిటీ పబ్లిషర్స్
రామమందిరంవీధి, విజయవాడ-2.
Bapu

పుస్తకం ధర M.O చేయండి. పోస్ట్ ఖర్చులకు V.P. చేయగలం!

పలుకుబడి ప్రభావం

ధర్మపథం

పలుకుబడికున్న శక్తి, అసామాన్యమైనది దానికున్న శక్తి ధనానికి లేదు. పలుకుబడి ఉన్న దరిద్రుడైనా ప్రభువులను కూడా విప్పికలలో ఓడించడం మనం చూస్తూనే ఉన్నాము.

పలుకుబడి ఉన్నట్లయితే నందిని పందినీ, పందిని నందినీ చెయ్యవచ్చును. అవతలి వాడు ఎంతో ఉత్తముడు కావచ్చు. ఎవ్వరి లోను, ఎట్టి పేచీలు పెట్టుకోకుండా సరియైన మార్గంలో తన జీవితాన్ని కొనసాగిస్తూ ఉండవచ్చును. ప్రజల ఆదరాన్ని పొందుతూ ఉండవచ్చు అయినా, పలుకుబడి ఉన్నవాడు తలచుకుంటే - అతనిని అధఃపాతాళానికి అణచి వెయ్యగలడు.

ఆ పనిని సాధించవలెననే పట్టుదల ఉన్నప్పుడు, దానిని సాధించడానికి పలుకుబడిని మించిన సాధనంలేదు. అట్టిస్థితిలో న్యాయాన్యాయాలను గురించిన ఆలోచన, యుక్తాయుక్త వివేకం ఉండవు. అవతలివాని యోగ్యతకు మచ్చ కలిగించే ఏ ప్రచారాన్ని చెయ్యడానికయినా మనస్సు సమ్మతిస్తుంది. అసత్యాలు సత్యాలుగా మారిపోతాయి. దీనికి మొదట తనవారితో గుసగుసలు ప్రారంభిస్తే చాలును. వాళ్ళు వారికి తెలిసినవారికి యీ సమాచారాన్ని అందచేస్తారు. అది త్వరగానే అంతటా అల్లుకుపోతుంది. పని సులభంగా జరిగిపోతుంది.

ఇలాగే ఒకరిని పైకి లేవనెత్తాలన్నా పలుకుబడి బాగా పని చేస్తుంది. అయోగ్యుడు, అనర్హుడు అయినాసరే — ఉన్నత స్థితికి వస్తాడు.

అయితే-పయి రెండు పద్ధతులలోనూ ఉపయోగించే పలుకుబడి వల్ల తాత్కాలికమైన ప్రయోజనం కలిగినా — అసలు విషయం బయటపడకపోదు. అప్పుడు పలుకుబడికి గట్టిదెబ్బ తగులుతుంది. ఒకసారి పోగొట్టుకున్న పలుకుబడిని తిరిగి సంపాదించడం కష్టం.

పలుకుబడి కలవారు తమ శక్తిని సద్వినియోగం చేసుకొనవలసి ఉంటుంది. ఉత్తములకు దానివల్ల మేలు కలగడంతో పాటు తమ కీర్తి, గౌరవాలున్నూ పెంపొందుతాయి.

అభ్యున్నతిమార్గంలో ఉపయోగించడమే పలుకుబడికి పరమ ప్రయోజనం.

— బులుసు వేంకట రమణయ్య

బ్రహ్మం కనపడితే వున్నపాటున నరికి పోగులు పెట్టేడమో, సజీవ దహనం చేసెయ్యడమో చేస్తారు- తథ్యం!

ఈ స్థితిలో వాడు కనిపించక పోవడమే ఉత్తమం అనిపించింది నాకు.

వాడు చేసిన పని నాకూ అసహ్యమే కలిగించినా, ఆ క్షణంలో వాడి క్షేమంకోసం భగవంతుడ్ని ప్రార్థించిన మాట మాత్రం వాస్తవం.

*　　*　　*

అమ్మవారి జాతరం వెళ్ళిపోయిక కూడా బ్రహ్మంమీద జనానికి కోపం చల్లారలేదు. వీప్పుడు కనిపిస్తాడాఅని ఎదురుచూస్తున్నారు. దొరికితే వాడి అంతు చూస్తారు, తప్పదు. డబ్బు కక్కుర్తితో యీ రిస్కు తీసుకున్నాడని తెలుస్తూనే వుంది. రామ్మూర్తి నాయుడు కూడా యీ విషయంలో పట్టుదలగా వున్నాడని తెలుస్తోంది రామ్మూర్తి నాయుడంటే మా వూళ్ళోనూ చుట్టుప్రక్కల గ్రామాల్లోనూ అందరూ బెదిరిపోతారు... పగ పట్టేడంటే పాములా కాటేస్తాడతను... అతను చేసే మోసాలకూ పాపాలకీ అంతూ పొంతూ లేదు. ఒకటో రెండో ఖూనీలు చేయించినట్టుగా కూడా చెప్పుకుంటారు... అతను స్వయంగా యీ వ్యవహారంలో కలుగ జేసుకుని బ్రహ్మం సంగతి తను తేలుస్తానని జనానికి భరోసా యిచ్చి వాళ్ళని శాంత పరిచేడు. ఇంక బ్రహ్మాన్ని బ్రహ్మదేవుడు కూడా కాపాడలేడన్నది యదార్థం!

'వాడి ఖర్మ, మరి. అనుభవిస్తాడు వెధవ! అంత రిస్కు తీసుకోవద్దని ముందే చెప్పాను. చెపితే విన్నాడు కాదు—' అనుకున్నాను.

*　　*　　*

పని మీద విశాఖపట్నం వెళ్ళేను.

ఓ హోటల్లో కాఫీ తాగుతూవుంటే హఠాత్తుగా బ్రహ్మం కనిపించేడు. ఆశ్చర్యంతో తలమునకలయ్యేను! మనిషి చాలా మారిపోయేడు. ఇప్పుడింకా స్టయిల్ గా దర్జాగా వున్నాడు.

నోరు మెదిపి ఏదో అనబోయేను.

నన్ను మాట్లాడవద్దని వారించేడు. హోటలు బిల్లు వాడే చెల్లించి తనతోపాటు తీసుకెళ్ళాడు

ఇద్దరం బీచ్ కెళ్ళాం.

'ఇప్పుడు తిట్లు ప్రారంభించు'అన్నాడు.

నాకు ఒళ్ళు మండిపోయింది. 'ఛ! నువ్వింత మోసగాడి వనుకో లేదురా బ్రహ్మం! మొత్తం అందర్నీ బుట్టలో వేసి డబ్బు పట్టుకుని ఉడాయిస్తావా?! అక్కడంతా ఎంత గొడవగా వుందో తెలుసా! కనిపిస్తే నిన్ను బ్రతకనిచ్చేలా కనిపించటంలేదు— అదీకాక యీ విషయంలో రామ్మూర్తి నాయుడు కూడా కలుగజేసుకున్నాడు. నాయుడు ఎంత డేంజరస్ ఫెలోనో తెలుసు కదా! అతని వాత పడ్డావంటే నీ పని సరి! నీ అంతు చూస్తానని నాయుడు స్వయంగా భరోసా యిచ్చాకనే వాళ్ళంతా నీ మీద పోలీస్ రిపోర్టు యివ్వడం మానుకున్నారు—' అన్నాను బాధగా.

వాడు పెద్ద పెట్టున నవ్వేడు.

'ఎందుకా నవ్వు?' కసిరేను అసహనంగా —తన్నాలనుంది వాడి నవ్వు వింటూంటే.

'ఈ వ్యవహారంలో నాయుడు కలుగజేసుకున్నాడూ?! అయితే రిస్కే లేదు!' అన్నాడు మళ్ళీ నవ్వుతూ.

'అంటే...?' అన్నాను సంశయంగా.

'అంటేనా, ఈ ఫీట్ లో హీరో నేను—సైడు హీరో నాయుడే గనక!'

కొయ్యబారి పోయాను.

'ఒరే మొద్దూ! లైఫ్ లో చకచకా నెగ్గుకు రావాలంటే రిస్క్ చెయ్యాలిరా బ్రదర్- మరీ బొత్తిగా చవటలా కూచుంటే బ్రతుకు గొంగళి పురుగు వాటమే అవుతుంది...' అంటూ తన ఉపన్యాసం మొదలు పెట్టాడు.

నా చెవులు వాడి మాటలు వినలేక పోయాయి!